

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/140/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624204129
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624204129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, so sídlom v Ružomberku, Námestie slobody č. 9, IČO: 30 794 536, dieťa matky A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. XXXX/XX a otca D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, v konaní o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/135/2024-64 zo dňa 10. 3. 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal otca platiť zvýšené výživné pre maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 250,- Eur mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 25.10.2024. Na zameškanom výživnom za obdobie od 25.10.2024 do 28.02.2025 vo výške 549,35 Eur povolil otcovi splátky po 50,- Eur, splatné spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 11.06.2019 č.k. 10P/19/2019-90), došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného zo strany otca maloletého dieťaťa. K podstatnej zmene došlo najmä na strane maloletého A., a to už len uplynutím doby viac ako 5 rokov od poslednej úpravy, keď bol žiakom 4. ročníka základnej školy vo veku 10 rokov. V súčasnosti študuje na strednej odbornej škole a dosiahol vek XX rokov, čím sa nepochybne zvýšili náklady nielen na zabezpečenie jeho základných potrieb (stravovanie, ošatenie a podobne), ale aj náklady súvisiace s prípravou na budúce povolanie (školské pomôcky, pracovné oblečenie, obuv atď.). Matke od poslednej úpravy pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému G., na ktorého otec platí výživné 200,- Eur mesačne, je poberateľkou prídavkov na dve deti po 60,- Eur, v úhrnnej výške 120,- Eur, ako aj náhradného výživného 120,- Eur na maloletého A.. Čistý priemerný mesačný príjem matky od zamestnávateľa v súčasnosti predstavuje 1.221,47 Eur, z ktorého príjmu matka spláca hypotekárny úver použitý na kúpu bytu, zálohové úhrady za užívanie bytu, preddavky na elektrickú energiu, plyn a náklady súvisiace s internetom. Otec má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu (A. B.), žije v rodinnom dome svojich rodičov, kde prispieva na bývanie 70,- Eur. Aktuálne je nezamestnaný a nie je ani vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Pri určení výšky výživného súd vychádzal z potencionálneho príjmu otca, a to z minimálnej mzdy z roku 2024, ktorá predstavovala 526,09 Eur bez uplatnenia časti základu dane. V roku 2025 je čistá mzda

približne 663,50 Eur. Súd prvej inštancie využil metodiku ministerstva spravodlivosti tzv. tabuľkového výživného, kde sa výška výživného určí na základe čistého príjmu povinného rodiča, životnej etapy dieťaťa (vek a stupeň vzdelávania), počtu vyživovacích povinností povinného rodiča a miery osobnej starostlivosti a styku s dieťaťom. Maloletý vo veku od 15 do 18 rokov je stredoškólak. Otec má iba jednu vyživovaciu povinnosť k tomuto dieťaťu, žiadnym spôsobom sa o neho nezaujíma, neplní si dobrovoľne k dieťaťu vyživovaciu povinnosť, má ľahkovážny prístup k zamestnaniu, ako k zdroju príjmu. Výživné 250,- Eur mesačne nedosahuje ani 24 % z čistého (potencionálneho) príjmu otca. Pokiaľ by súd vychádzal z čistej priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve, bolo by výživné pre maloletého v sume 284,50 Eur, preto zvýšil výživné o 130,- Eur na sumu 250,- Eur mesačne, ktorá zodpovedá potrebám dieťaťa, ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Na zameškanom výživnom za obdobie od podania návrhu do 28.02.2025 povolil otcovi splátky po 50,- Eur, počnúc dňom doručenia rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť s tým, že bol ochotný platiť výživné pre maloletého v sume 100,- Eur mesačne a zameškané výživné splácať po 50,- Eur. Poukazoval na to, že pracuje v súčasnej dobe len na dohodu a z jeho príjmu nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné v sume 250,- Eur mesačne.

3. Matka vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na to, že odvolanie otca je len jedným z ďalších spôsobov, akým sa otec snaží oddialiť platenie výživného. Suma 100,- Eur mesačne, na ktorú poukazuje, je ešte menej ako platil pred podaním návrhu, pričom neuviedol žiadnu skutočnosť, prečo by mal byť rozsudok súdu zmenený alebo, prečo je podľa neho rozhodnutie súdu nesprávne.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca taktiež navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Prvoinštančný súd, podľa jeho názoru, na základe vykonaného dokazovania dospel k správny záverom, keď zohľadňoval príjmy a výdavky matky, výdavky a potencionálny príjem otca a odôvodnené potreby dieťaťa.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Zákonná úprava v ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti v prípade, ak od poslednej úpravy výživného dôjde medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa), a to v dôsledku jeho fyzického vyspievania, zvyšovania nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a podobne, ale aj na strane povinného (v tomto prípade otca), v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného zníženia jeho príjmu, rozšírenia, resp. zúženia okruhu vyživovacích osôb a podobne. Súd rozhodujúci o novej – zmenenej vyživovacej povinnosti je povinný porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia, s pomermi, ktoré existujú medzi účastníkmi v čase novej úpravy, pričom už v žiadnom prípade nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

7. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu matky skúmal, či od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/19/2019-90 zo dňa 11.06.2019), došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre maloletého A.. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď zaviazal otca platiť zvýšené výživné pre maloletého v sume 190,- Eur mesačne.

8. Tak, ako to napokon správne konštatuje prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozsudku, od poslednej úpravy výživného došlo k výraznej zmene na strane maloletého A., ktorý je jednak vo vyššom fyzickom veku a zároveň začal študovať na strednej odbornej škole, čím výrazne vzrástli jeho

náklady nielen na zabezpečenie základných životných potrieb, ale najmä na úhradu potrieb súvisiacich s prípravou do školy, zabezpečením školských pomôcok (pracovných odevov) a podobne. Už len z toho dôvodu je zvýšenie výživného zo strany otca primerané, a to aj napriek tomu, že na jeho strane prakticky k zmene pomerov nedošlo (otec aj v čase pôvodnej úpravy bol nezamestnaný a nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie).

9. Je potrebné uviesť, že žiadny účinný zákon Slovenskej republiky nezakotvuje povinnosť pracovať. Nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená. Zákon o rodine však zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa, takže nemôže obstať argumentácia, podľa ktorej rodič nepracuje, pretože sa nevie umiestniť na trhu práce vo svojom odbore alebo pozícii adekvátnej svojim predstavám. Je povinnosťou každého rodiča v prvom rade zabezpečiť výživu svojich maloletých detí, a preto ani odvolací súd neprihliadol na námietky otca, ktorý ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mu bránili vo výkone práce, nie je vedený ani ako uchádzač o zamestnanie v evidencii nezamestnaných, čo samo o sebe svedčí o jeho nezodpovednom prístupe k plneniu vyživovacej povinnosti, a preto odvolací súd tak, ako je už vyššie uvedené, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).